

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.542 van 30 mei 2011
in de zaak A. 179.720/IX-5524**

In zake : Jozef BUYSE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bertrand Asscherickx
kantoor houdend te 1070 Brussel
Ninoofsesteenweg 643
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kaat Leus
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :

Alain WINANTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yoeri Vastersavendts
kantoor houdend te 1730 Asse
Steenweg 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 december 2006, strekt tot de
nietigverklaring van het koninklijk besluit van 27 oktober 2006 waarbij Alain
Winants wordt aangewezen in de hoedanigheid van administrateur-generaal van de
Veiligheid van de Staat voor een termijn van vijf jaar.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 201.598 van 8 maart 2010 zijn de debatten heropend en is het door de auditeur-generaal aan te wijzen lid van het auditoraat belast met een verder onderzoek van de zaak.

Adjunct-auditeur Melissa Celis heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 mei 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bertrand Asscherickx, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Kaat Leus, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Yoen Vastersavendts, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor de feitelijke gegevens van de zaak wordt verwezen naar het arrest nr. 201.598 van 8 maart 2010.

IV. Het arrest nr. 201.598 van 8 maart 2010

4. De verzoeker heeft in het kader van de benoemingsprocedure voor het mandaat van administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat, die geresulteerd heeft in de benoeming van Alain Winants, drie beroepen ingesteld: het eerste beroep strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 7 juni 2006 waarbij de kandidatuur van de verzoeker na een eerste selectieronde niet wordt weerhouden (zaak A. 175.540/IX-5387); het tweede beroep strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 13 september 2006 waarbij de kandidatuur van de verzoeker voor de tweede selectieronde niet wordt weerhouden (zaak A. 178.418/IX-5460); het derde beroep strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 27 oktober 2006 waarbij Alain Winants wordt aangewezen in de hoedanigheid van administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat voor een termijn van vijf jaar (zaak A. 179.720/IX-5524).

5. Bij tussenarrest nr. 201.598 van 8 maart 2010 zijn de beroepen in de zaken A. 175.540/IX-5387 en A. 178.418/IX-5460 verworpen. In de zaak A. 179.720/IX-5524 heeft de Raad van State bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep gesteld dat de verwerping van het beroep tegen het niet weerhouden van de kandidatuur van de verzoeker weliswaar tot de conclusie leidt dat de verzoeker niet in het mandaat van administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat kan worden aangewezen, maar dat dit niet ipso facto betekent dat de verzoeker geen belang zou hebben bij de vernietiging van de aanwijzing van Alain Winants aangezien hij middelen kan aanvoeren waarmee hij vastgesteld kan zien dat ook Alain Winants niet kon worden aangewezen en, daar de verzoeker en Alain Winants de enige kandidaten waren, derhalve niemand kon

worden aangewezen, zodat de betrekking opnieuw vacant kan worden en de verzoeker een kans krijgt zich opnieuw kandidaat te stellen. Om de ontvankelijkheid van het beroep te kunnen beoordelen zijn dienvolgens de debatten in de zaak heropend zodat kan worden nagegaan of de verzoeker dergelijke middelen aanvoert.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie van de verwerende partij

6. In haar laatste memorie uit de verwerende partij kritiek op de stelling van de auditeur-verslaggever dat de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep samenhangt met het onderzoek van de grond van de zaak aangezien de verzoeker met de aangevoerde middelen tracht aan te tonen dat Alain Winants evenmin als administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat kon worden aangewezen. Zij betwijfelt of de verzoeker in zijn middelen aanvoert dat Alain Winants niet kon worden benoemd. Deze laatste voldoet aan alle benoemings- en toelaatbaarheidsvoorwaarden en de kritiek van de verzoeker betreft niet die aspecten. Zij besluit dan ook dat de verzoeker geen belang heeft bij zijn beroep en dat het dienvolgens onontvankelijk is.

Beoordeling

7. In het arrest nr. 201.598 van 8 maart 2010 heeft de Raad van State gewezen dat de verwerende partij in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat er redenen zijn om de verzoeker niet voor benoeming aan de Koning voor te dragen. Dienvolgens staat het definitief vast dat de verzoeker zelf op grond van de gevoerde benoemingsprocedure niet in het mandaat van administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat kan worden aangewezen.

8. Kan de verzoeker, nu zijn kandidatuur niet onregelmatig geweerd werd, in beginsel geen enkel voordeel halen uit de vernietiging van de

aanwijzing van Alain Winants en heeft hij dienvolgens geen belang bij het beroep, dan wordt toch aangenomen dat het belang aan een verzoeker niet kan worden ontzegd wanneer hij aanvoert dat de benoemde concurrent zelf ook niet benoemd kon worden omdat hij de benoemingsvoorwaarden niet vervulde. Een verzoeker die zelf geweerd wordt voor een benoeming dient immers niet te dulden dat een concurrent die niet aan de voorwaarden voldoet benoemd wordt.

Het belang van de verzoeker is aldus verbonden met de vraag of hij aanvoert dat Alain Winants niet in de functie van administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat kon aangewezen worden.

9. Terecht stelt de verwerende partij dat de verzoeker, in de situatie waarin hij zich bevindt, niet om het even welke wettigheidskritiek tegen de benoeming van de tussenkommende partij kan aanvoeren om zijn belang bij het beroep te behouden. Hij dient concreet aan te tonen dat Alain Winants onmogelijk benoemd kon worden, met andere woorden dat Alain Winants in rechte niet voor de benoeming in aanmerking kwam. Het aanvoeren van een onregelmatigheid bij de uitoefening van de discretionaire beoordelingsbevoegdheid binnen het bestuur betekent niet dat de verzoeker zijn belang bij het beroep zou behouden, aangezien dergelijke onwettigheid door de verwerende partij kan worden rechtgezet en de tussenkommende partij opnieuw benoemd kan worden.

10. In zijn beroep voert de verzoeker twee middelen aan. Het eerste middel betreft de schending van de formele motiveringsplicht doordat uit het bestreden besluit niet blijkt waarom Alain Winants de grootste aanspraken op de functie heeft en de best geschikte kandidaat is en doordat niet gemotiveerd wordt waarom het bestreden besluit afwijkt van het rapport van het selectiecomité; het tweede middel betreft de schending van het gelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht doordat de vergelijking van de titels en de verdiensten van beide kandidaten gebeurd is aan de hand van onredelijke en onvoldoende draagkrachtige criteria en het bestreden besluit derhalve niet op in rechte en in feite aanvaardbare motieven is gestoeld.

11. In geen van de middelen wordt aangevoerd dat Alain Winants in rechte niet in aanmerking komt voor de functie van administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat. Uit hun gegrond bevinden volgt immers niet dat de verwerende partij de verplichting heeft om een nieuwe benoemingsprocedure in gang te zetten, waarbij de verzoeker dan opnieuw zijn aanspraken kan doen gelden. De aangevoerde wettigheidsbezwaren zijn niet van aard dat zij de verzoeker, nu vastgesteld is dat de verwerende partij zijn kandidatuur regelmatig heeft kunnen weren, nog een belang verlenen om de aanwijzing van de tussen- komende partij vernietigd te zien. Het beroep is dienvolgens onontvankelijk.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 mei 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Bert Thys,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche